



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Detectio Nvgarvm Lvtheri, Cvm Declaratione Veritatis
Catholicae, Et Confvtatione Dogmatvm Lvtheranorvm**

Bundere, Jan van den

Louanij, 1551

De blasphemijs in summum Pontificem. cap. xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35621

DE BLASPHEMIIS IN

& iactans se nullorum errorum conscium .

Interea spargebantur atrocissimè in summum Pontificem criminationes, iactabantur conuitia , libelliq; famosi protrudebantur in vulgus , quibus non modo Papam , verùm totum clerum, Episcopos theologosq; odiofissimè vellicabant proscindebantq; . An imaduerte mi Philomathes si Christi euangelium admittat huiusmodi fictiones & doctos, si patrũ ac superiorũ omnium vitã impunè ac passim dilacerare doceat . Scrutare Lutheri lucubrationes & inuenies in animo eius tumorem, arrogantiam, inuidiam, odium, furores, in ore fictiones, calumnias, iniurias, sycophantias, mendacia . In opere concupiscentias, seditiones, seductiones, rebelliones, deprecationes, hoc est euangelium Lutheri

De blasphemis in summum Pontificem .

CAP. XVI.

PHILOMATHES Citra veritatem ac modestiam effutire hæc placuit.
ORTHODOXVS Quæ sequentibus manifesta facient, Leo decimus vir alioquin mitissimus, vt vidit ecclesiam impijs & seditionis Lutheri scriptis vehementer turbari vniuersaque, dissidiumq; indies magis ac magis crescere, ac illum reiectis omnibus quilibet

pijs admonitionibus semper in peius proficere, proposuit primùm doctissimis quibusdam theologis Lutheri scripta pensiculatius examinanda. Deinde vocatis in consistorium Cardinalibus, eorum fretus consilio, quando lenitate per legatos & nuncios nihil effecisset, ad rigorem censurę processit. Ea tamen moderatione, vt in promulganda sententia recensitis. 41. articulis reprobis, libros tantùm damnaret, authorem verò librorum ad respiscendum paternè hortaretur. Quem antea Romam benignissimè vocauerat, offerens ei saluum conductum & sumptus itineris. Sed ille ad concilium appellauit, ac tandem concilia etiam ipsa generalia erroris arguens, nullius voluit stare iudicio, ne angeli quidem.

Priusquam verò publicatam accepisset bulam Leonis decimi Lutherus, adeptus est occultis Augustinianorum quorūdam fratrum suorum machinationibus, è Bohæmia libros Vvicleui Angli & Ioannes Hus Bohæmi, rebellium hæreticorum & Romanæ ecclesiæ hostium. Ex quibus multa mutuatus est, quę ad rebellionem suam deseruire videbantur. Edidit igitur librum contra septem sacramenta quibus ecclesia vtitur in salutem, cui titulum inscripsit de captiuitate Babilonica.

F iij

Edidit

DE BLASPHEMIIS IN

Edidit etiam libellum alium foedissima scurrilitate refertum, quem xenij loco pro nouo anno retribuit sedi apostolicę. Sicque exorsus est Martinus Lutherus sanctissimę sedi Romę & toti eius parlamento, meam gratiam & salutem in primis. Sanctissima sedes crepa, & non frangere, ob hanc nouam salutationem, in qua nomen meum primo & in supremo loco pono, osculandorumque pedum obliuiscor, &c.

Deinde post recitatam bullam in eam respōsurus ait, Ego autem dico ad Papę & bullę huius minas istud, Qui prę minis moritur ad eius sepulturam compulsari debet crepitibus ventris. Vbi venisset ad sextum articulum in quo excommunicantur qui Turcis aut Sarracenis ferrum & arma bellica apportant, Turcam Papę pręponit. Quid mali (inquit) facit Turca? Occupat prouincias & gubernat temporaliter. Et finit vnumquemque in sua fide permanere. Quod Papa non facit. Sed cogit vniuersum mundum à fide Christi ad sua diabolica mendacia, vt regimen Papę in corpore, bonis, & anima, decies nimirum peius sit quã Turcę. Et si Turcam expugnare velimus, à Papa nobis incipiendum esset.

Librum etiam emisit cui titulum dedit
aduersus

aduersus execrabilem anticristi bullam .
 Totus ille libellus meris inundat conuitijs & calumnijs ad excitandam defectionem & seditionem contra sedem Apostolicam . Ego inquit quisquis fuerit huius bullæ author , eum pro antichristo habeo . Atque primum protestor me dissentire toto corde damnationi huius bullæ , quam & maledico & execror velut hostem sacrilegum & blasphemam Christi filij Dei . Deinde assero fiducia tota spiritus mei articulos per eam damnatos , asserendosque pronuncio omnibus christianis sub pœna æternæ maledictionis , & antichristos habendos , quicumque bullæ consenserint , quos & his scriptis pro ethnicis habeo & deuito Quis vnquam sycophanta vel nebulo sic scripsit vel scurre , sicut Lutherus Christi vicario ? Vnde facile coniecturam facies an ex animo , Romano Pontifici sese subdiderit .

Manifestius appetis documentum ? In eam deuenit arrogantis dementiam , vt facinus attentaret atque etiam perpetraret audacissimum sanè & omnibus retro seculis inauditum . Quippe sacros canones & sanctorum patrum decreta , totumque ius Pontificium simul cum bullis papalibus , literisque & sigillis indulgentiarum publicè damnauit ad ignem ,

DE BLASPHEMIIS IN

& combussit. Ac de tanto scelere sese iactitās
etiam vt latius euagaretur eius facti fama, li-
bellum ædedit.

PHILOMATHES Quid si hoc colore
quispiam Lutherum defendat, Nempe multa
illum scripsisse acerbius pio fidei zelo? Tan-
ti enim ac tam crassi in ecclesia abusus, bilem
ei ac stomachum concitauerunt.

ORTHODOXVS Ego ne adeo adduci
possem vt credā Luthero rem ecclesiasticā fuis-
se vnquā cordi, aut eum zelo sancto per-
motum? Aliud profectō clamant illa quę ef-
futiuit in libello intitulado contra Sicarium
dresde dicens, Hoc debet esse mea gloria me-
usque honor. Sic & habere volo, vt deinceps
dicatur de me quòd plenus sim maledicentia
criminationisque, & execrationis in papistas.
Volo & de cetero me aduersus nebulones i-
stos exercitare execrationibus ac maledictis,
vsque ad sepulturam meam, nec vllū verbum
bonum amplius ex me audient.

Quod hic pollicetur postea effecit, Nam
vt à summo pontifice anathemate ob perti-
nacem hèresim est percussus, dolore, ira, furo-
reque agitatus, omne genus conuictorum in
eum parauit, dicterijs innumeris incessens, vt
illum omnibus inuisum & exosum redderet.
In libro cui titulum dedit aduersus execrabi-
lem

lem Antichristi bullam, Antichristum eum appellat. In libro de Angulari missa, regem glirium eum vocat, tanquam Cæsar, Episcopi & alij principes qui eum pro summo Christi vicario, agnoscunt, pro gliribus habendi sint. In libro de abroganda missa priuata, Episcopos papæ Apostolos dicit. Et academias eius lupanaria. In libello quem glossam appellauit, in prætesum edictū imperiale Augustanum, Ecclesiam papæ meretricem asserit. Quā vilem autem papā habeat Lutherus, scribit ad lectorē suū, Non timeo inquit papā seu nomē papæ, multo minus pappos & puppas istas.

Huiusmodi voces ignominiosas, quis aure patientiæ audire poterit? Quæ etiam si in infimæ sortis hominem iacerentur, non possent non esse impijsimæ. Et vt nihil blasphemiarum omitteret, quod seditioni cōuenire posset contra epitomen editam à magistro Siluestro de pierio ordinis sancti Dominici Magistro sacri Palatij, scribens his verbis furit. mihi videtur si sic pergat romanistarū furor nullum reliquum esse remedium quàm vt Imperator, reges & principes vi & armis accincti aggrediātur has pestes orbis terrarum. Remque non iam verbis, sed ferro decernant. Quid enim lallant perditī homines etiā sensu communi priuati, quàm id quod Antichristus

DE BLASPHEMIIS

Exo. 21.

Exo. 22.

Gene. 9.

christus facturus prædicatur. Quid Luthere quid agis? Seuerus censor propria mala oculis intueris lippis, prælatorum vitia si quæ sint, tam acutè cernis? Porro charitatis ordinem inuertis. Lex Christi iubet vt prius secretè ac sine teste fratrem admoneas, quanto potius patrè? An excidit tibi sententia domini, Qui maledixerit patri vel matri moriatur? Item dijs non detrahes. In mentem tibi veniat maledictio Cham qui patrem suum nudatum ludibrio habuit. Heccine tua est conscientia Luthere, quam secundum leges diuinas scripturamque sacram te instituisse iactitas?

Exulcerabat mirum in modum Lutheri purulèrum pectus, quæ summus pontifex in eum tanquam in hereticum animaduertit. Quæ res ansam insaniendi & tot conuictorum vndas euomendi ei præbuit. Fecit autem bonus pastor quod agricolæ munus erat, vt luxuriantes palmites, inutiles, alijs impedimento existentes excideret ne reliquis officiant.

Quam parum tribuat Lutherus Roma. Pontificis iudicio eiusque decretis. CAP. XVII.

PHILOMATHES Vnum est in quo Lutherum (cuius scripta dictaque tam studiose ne dicam malignè vellicas) vehemèter probes necesse est, Nempe quòd Ro. Pontificis statutis